

Dagen D

Dagen D närmade sig.

Minns andra världskriget då de allierade styrkorna gjorde sig förberedda på invadera Frankrikes kust. Minns dessa modiga och dåligt utrustade allierade styrkor med småpojkar från olika länder när de gjorde sig klara för att offra sina liv för Europas frihet. De visste att nästa dag var de kanske döda eller lemlästade. De tog bokstavligen farväl från livet när de ställde sig öga mot öga med fienden.

Min egen dagen D närmade sig och för min del betyder **D** Dumsnut men stort **D** och skillnaden mot de unga grabbarna från kriget var och är att jag för länge sedan var ung och likheten var väl blott att jag var lika rädd. Mitt Frankrike och min invasion var min älskade hustru Ingrid och det faktum att jag måste berätta för henne att jag gjort en vanvittaffär, som Emil i Lönneberga brukade göra. I varje fall skulle hon tycka det. "Vanvittaffären" var mitt köp av en underbart härlig ny och fräsch 1600 Classic. Problemet och tanken på invasionen i Normandie var att jag "glömde" att tala om för hustrun vilken fantastisk affär, till gagn för hela hushållet och för hela mänskligheten, som jag gjort.

Jag hade dock riggat ett antal förberedelser innan "invasionen" med fara för mitt liv, kunde sätta igång.

1. Städa upp i min förvaringskuvös som jag byggt i kallgaraget för min mc. Städa för att jag ska kunna få in en tätsäng där om ifall att hustrun skulle göra något som Hitlers anhang inte klarade under kriget mot de allierade, att driva mig tillbaka till stenåldern. Ja, eller åtminstone att min fortsatta närvaro i den äktenskapliga gemenskapen var i fara.
2. Att kolla upp så värmen inne i "kuvösen" fungerade då vintern närmade sig.

Tiden gick utan att jag fattat tillräckligt med mod eller rättare sagt **fann tiden mogen** och en dag frågade hustrun varför jag hade så stora påsar under ögonen? Sover du inte ordentligt, sa hon, är det något som bekymrar dig?

För ett ögonblick kom jag att tänka på Karl-Bertil Jonsson när han får en fråga från sin mor och när han då går igenom ett inre kris och tänker "ljuga för mor, på själva julafton". Jag tänkte samma,

ljuga för hustrun när hon ställer en enkel och omtänksam fråga. Ska jag verkligen ljuga för henne istället för att rakryggat säga precis som det är. För mig var svaret givet, rakryggad tog jag omedelbart beslutet att det var självklart att det inte kunde bli tal om annat än att .....blåljuga, rakryggat eller inte men en fet lögn fick det bli.

Njajeeä, sa jag. Jo jag sover lite dåligt, men bra. Jag hörde själv hur dumt detta lät, men jag visste samtidigt att hustrun efter många års äktenskap var van vid mina krystade svar.

Ok då, sa hon. Är det inget du vill tala om så är det bra. Åhhdejäbrrr, ... varför sa jag inget? Varför sa jag inte bara ”jo hörrudu hustrun, det är en sak och det är att jag har slängt ut en massa stålar på en ny hoj, gilla läget eller annars så kan du ..... Åh herre Gud, jag hade kunnat vara en död man för flera sekunder sedan om denna tanke inte hade stannat vid blott en tanke, hur dum får man egentligen bli bara för att man blivit förblindad av en mc. Dagarna gick och av all utebliven sömn så började påsarna under ögonen mer och mer att likna en hel ICA-kasse. Jag var tvungen att hålla för ansiktet när jag passerade barn eftersom de stirrade med

gapande munnar så de såg ut som fågelholkar i ansiktet och vettskrämda sprang in till mamma. Mina släpande steg blev allt mer släpiga och jag var bara glad över att det inte hunnit bli snö för det hade sett ut som om ett skidlopp gått av stapeln i kvarteret.

Så en dag och det var väl typiskt att det var efter en tre-fyragroggarsfredag, ni vet då man helt plötsligt blir stor, snygg och modig. Det var då jag sludrande sa det jag inte skulle ha sagt.

Jag började med, ”kära hustru”. Redan där anade hustrun ugglor i mossen och i hennes inre försökte hon erinra sig när hon senast hört ”kära hustru”. Hon kom då ihåg den gången för några år sedan då jag under en period på en månad 1. krockade med en polisbil, 2. backade in i garaget med högerdörren på bilen öppen så den dörren mest likande Calle Jularebos dragspel, 3.bytte bil och backade återigen in i garaget med högerdörren öppen, alltså även på den nya bilen så denna dörr också mest liknade Calle J... eller kanske liknade den mer Andrew Walters dito? (detta kan för övrigt bli en helt egen berättelse). Jo, detta mindes hon nu klart, så hon visste mycket väl vad ”kära hustru” betydde.

Hade jag inte varit lite smått groggbedövad så hade jag naturligtvis stannat där och inte sagt mer. Men jag hörde mig själv allt för väl säga, Jag Har Köpt En Ny Hoj och då menar jag NY och jag sa det med betoning på varje ord. För ett ögonblick stannade tiden och man kunde förstå hur det lät när Big Bang skapade jorden. Vad som sedan hände vill jag utelämna.

Det har nu gått några dagar sedan Big Bang och jag måste ändå få säga att det inte alls är så dumt att bo i garaget. Riktigt mysigt tycker jag och nära till hojen. Det var ju faktiskt jag själv och inte hustrun som bestämde att Jag skulle bo här, ett eget val alltså för man är väl karl i sitt eget hus. Det var ju faktiskt jag själv som beslutat om inköpet av min nya 1600:a Classic.

Epilog!

Allt detta kunde naturligtvis ha hänt om det nu hade varit så att jag **verkligt talat om** för hustrun att jag köpt en ny hoj. Men efter noggrant övervägande och det faktum att min gamla 800:a var blå och silverfärgad och min nya 1600:a också är blå och silverfärgad och att de därför faktiskt är ganska lika, så kom jag fram till följande. Hojarna är så lika så en lekman som hustrun omöjligt skulle kunna se någon skillnad. Därför har jag beslutat att jag Inte säger något. Med tanke på att hustrun bara sett 800:an kanske två gånger och vi har garage i en länga som inte syns från vårt radhus så är det bättre att ”det man inte är intresserad av ska man heller inte veta-filosofin”, är den som får gälla. Detta har jag naturligtvis kommit fram till för att det är smidigast och har ingenting med att göra att jag inte skulle våga berätta, det är ju löjligt om någon tror det. Så jag bor fortfarande inne och sover numera ganska gott och 1600:an får än så länge ha sin ”kuvös” för sig själv, men man vet ju aldrig.....

Herre, bevara
mig från att
någonsin
prata i
sömnen...

Hälsningar Janne#5013